

ДЖЕНАРО

Вы, да ми правите отвръщеніе, Госпоже! и защо? Напротивъ, азъ усъщамъ нѣщо въ сърдце-то си кое-то мя привлача къмъ васъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Прочее ты мыслишь че бы могълъ да мя обы-чашъ, Дженаро?

ДЖЕНАРО

Защо не? Нъ при всичко това, Госпоже, азъ съмъ искреннъ и щъ вы кажѣте че ще да има въ свѣта единъ другъ женъ, кой-то щъ да обычамъ повече отъ васъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Познавамъ тѣзи женъ. Тя е млада-та Фіа-метта.

ДЖЕНАРО,

Не.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Коя друга може да бѣде?

ДЖЕНАРО.

Майка ми.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Майка ти! Майка ти! О мой Дженаро много обычашъ майкѣ си прочее?

ДЖЕНАРО.

Обычамъ ѣъ, нъ никога не съмъ ѣъ видѣлъ. Наистина, това ви ся види чудно. Постоите, нъ незнаѣте каква е тѣзи наклонность, коя-то мя те-гли къмъ васъ. Щъ вы повѣрж единъ тайнъ, коя-то никой незнае дори и най-вѣрнѣй ми пріятель, Маф-фіо Орсини; чудно нѣщо е наистина человекъ да